

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 606

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 698 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011	2–3
	Decizia nr. 699 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011.....	4–5
	Decizia nr. 700 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă	5–7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
44.	— Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 698**

din 28 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și (4)
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Nicolae Robu în Dosarul nr. 874/59/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 761D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Lucian Bercea din Baroul Timiș, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru partea Agenția Națională de Integritate, domnul Adrian Dumitru, cu delegație depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Acesta consideră că prevederile legale criticate sunt retroactive, ele creând noi cazuri de incompatibilitate. Astfel, aceste dispoziții ar trebui aplicate sistematic cu cele ale art. 215 alin. (1) și (2) din lege.

În continuare, reprezentantul Agenției Naționale de Integritate arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 287 din 1 iulie 2004, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 127 din 27 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 874/59/2011, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Robu într-un dosar având ca obiect cererea de anulare a unui act administrativ întocmit de Agenția Națională de Integritate cu privire la stabilirea stării de incompatibilitate a autorului excepției de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt

neconstituționale, în măsura în care se interpretează în sensul că regimul juridic al incompatibilităților se aplică și mandatelor în curs de derulare aferente funcțiilor de conducere ale universităților.

O lege se poate aplica numai situațiilor născute după intrarea ei în vigoare, nu și situațiilor anterioare, *facta praeterita*. În temeiul principiului neretroactivității legii civile noi, noile cazuri de incompatibilitate nu pot fi reținute în persoana celui care la momentul intrării în vigoare a legii se află în cursul exercitării mandatului, atâta timp cât la data ocupării funcțiilor sau demnităților în cauză deținerea cumulativă a acestora nu genera o stare de incompatibilitate.

Autorul excepției de neconstituționalitate mai arată că, pentru situația reglementată la alin. (1) al art. 215 din lege, legiuitorul a înțeles să prevadă în mod expres faptul că interdicția de a ocupa o funcție de conducere în universitățile de stat, particulare și confesionale după împlinirea vârstei de pensionare nu se aplică mandatelor în curs de exercițiu, la data intrării în vigoare a legii. În ceea ce privește dispozițiile legale criticate, legiuitorul nu a folosit aceeași tehnică legislativă, respectiv nu exclude expres de la aplicarea legii noi mandatele în curs de exercițiu. De aici rezultă că dispozițiile art. 215 alin. (3) și (4) retroactivează în ceea ce privește aceste mandate.

Însă aplicarea în timp a unei legi este guvernată de principiul constituțional al neretroactivității legii noi. Alegerea persoanelor în funcțiile sau demnitățile în cauză s-a realizat în baza legilor existente la data respectivă (art. 71 din Constituția României, Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor), legi care reglementau un anumit regim juridic al incompatibilităților senatorilor și deputaților. Aceste legi se aplică situațiilor născute în temeiul reglementărilor lor, în baza cărora s-au creat efecte juridice. Or, situațiile juridice astfel născute nu pot să fie modificate printr-o lege nouă, întrucât legea s-ar aplica retroactiv.

Așadar, prin Legea educației naționale nr. 1/2011 are loc o modificare a regimului juridic al incompatibilităților deputaților și senatorilor stabilite în baza legilor anterioare, iar aplicarea noului regim al incompatibilităților la mandatele în curs de executare aduce atingere principiului neretroactivității legii civile noi.

La analiza regimului incompatibilității ar trebui avute în vedere criteriile existente la data numirii în funcție. Procedând într-un mod contrar, persoanei în cauză i s-ar suprima, în mod nelegal și intempestiv, mandatul, fără a i se putea imputa vreo culpă, de vreme ce aceasta îndeplinea, la data numirii, toate condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Mai mult, dacă s-ar considera că legea nouă produce efecte imediate, inclusiv cu privire la mandatele în curs de derulare, în situația apariției ulterioare a unei legi ce abrogă cazurile de incompatibilitate reținute în persoana autorului excepției, s-ar impune redobândirea funcției cu privire la care anterior s-a reținut starea de incompatibilitate, creându-se o permanentă

stare de incertitudine și nesiguranță, contrară principiului stabilității mandatelor electivă în curs de exercițiu.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În opinia instanței, autorul excepției cere de fapt să se recunoască în favoarea sa un caz de ultraactivitate a legii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 215 alin. (3) și (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: „(3) *Persoanele care ocupă o funcție de conducere sau de demnitate publică nu pot exercita funcția de rector pe perioada îndeplinirii mandatului.*

(4) *Funcția de rector este incompatibilă cu deținerea de funcții de conducere în cadrul unui partid politic, pe perioada exercitării mandatului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile.

Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 215 alin. (3) și (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, prin Decizia nr. 2 din 4 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 23 februarie 2011, dar prin prisma unor critici diferite de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Nicolae Robu în Dosarul nr. 874/59/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Astfel, s-a statuat că restricția impusă prin prevederile art. 215 alin. (3) și (4) din lege reprezintă opțiunea legiuitorului care a dorit să stabilească cu claritate condițiile ce se cer a fi întrunite pentru ocuparea și deținerea poziției/funcției de rector al unei universități, condiții a căror îndeplinire reprezintă o garanție pentru evitarea atât a ingerințelor de natură să afecteze autonomia universitară, cât și a posibilității de deturnare a actului de educație. Considerentele de mai sus sunt valabile și în cauza de față, ele subliniind fără îndoială dorința legiuitorului de a feri mediul universitar de subiectivismul care caracterizează în general viața politică.

Dispozițiile legale criticate nu interzic nici deținerea unei funcții de conducere sau a unei demnități publice și nici ocuparea funcției de rector, ci doar cumularea acestora, ceea ce înseamnă că — de la data intrării în vigoare a Legii educației naționale (care, în mod evident, se aplică numai pentru viitor) — persoana care deține concomitent funcția de rector și o altă demnitate publică trebuie să opteze și să renunțe la una din ele.

Astfel, deși autorul excepției face referire indirectă la clasificarea tripartită a situațiilor juridice constituite anterior adoptării unei noi reglementări, atunci când examinează acțiunea în timp a acesteia în ceea ce le privește, înțelege să se raporteze univoc la momentul constituirii lor. Or, în raport cu acest moment, orice normă juridică ulterioară ar fi retroactivă, indiferent dacă își propune să reglementeze post-factum momentul constituirii unei situații juridice epuizate prin însuși faptul constituirii sale (*facta praeterita*) ori situații juridice aflate în derulare (*facta pendentia*) sau efectele juridice ale unor asemenea situații ce intervin sau urmează să intervină (*facta futura*), în cazul în care respectiva situație juridică își are sorgintea, nemijlocită sau mijlocită, într-un act juridic anterior intrării în vigoare a noii reglementări.

Așa fiind, Curtea constată că legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi (Decizia nr. 287 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2004).

Prin urmare, dispozițiile art. 215 alin. (3) și (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011 nu contravin principiului constituțional al neretroactivității legii civile. Faptul că legiuitorul a ales să reglementeze diferit situațiile descrise la art. 215 alin. (1) și (2) nu face ca dispozițiile art. 215 alin. (3) și (4) din lege să fie retroactive, aceasta reprezentând doar opțiunea legiuitorului.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 699

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 alin. (4)
din Legea educației naționale nr. 1/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 915D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru Avocatul Poporului, doamna consilier juridic Ecaterina Mirea, cu delegație depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Avocatului Poporului, care solicită admiterea acesteia. Acesta consideră că prevederile legale criticate creează discriminări între două categorii de persoane, unele care absolviseră ciclul de licență până la intrarea în vigoare a Legii educației naționale și cele care nu absolviseră respectivul ciclu de licență.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 139 din 19 noiembrie 1996, nr. 53 din 19 februarie 2002 și nr. 57 din 26 ianuarie 2006, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Astfel, acesta consideră că tratamentul juridic aplicat este justificat, legiuitorul dorind apariția unor cadre didactice bine pregătite. De asemenea, se mai apreciază că persoanele respective nu se află în situații identice pentru a putea fi tratate la fel.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Adresa nr. 4.842 din 7 mai 2012, **Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că dispozițiile Constituției sunt încălcate prin faptul că îi discriminează pe cei care erau cuprinși la acea dată într-o formă de învățământ și care au absolvit ciclul de licență după intrarea în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011. Astfel, această categorie de absolvenți nu are dreptul să ocupe funcția didactică de profesor în învățământul preșcolar, respectiv în învățământul primar decât în condițiile prevăzute de Metodologia privind constituirea corpului profesorilor mentori pentru coordonarea efectuării stagiului practic în vederea ocupării unei funcții didactice, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.485/2011,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 20 octombrie 2011.

Instituirea unei asemenea soluții legislative apare ca un privilegiu conferit de legiuitor unei anumite categorii profesionale, încadrate în învățământul preșcolar și primar, care, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, a absolvit ciclul de licență. În același timp este un dezavantaj, nejustificat obiectiv sau rațional, pentru persoanele care au absolvit ciclul de licență după intrarea în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011. Este utilizat, așadar, un criteriu temporal, prin natura sa aleatoriu, care nu se poate constitui sub niciun aspect într-o justificare obiectivă și rațională a tratamentului juridic diferențiat aplicabil aceleiași categorii de persoane. De altfel, modificarea condițiilor pentru ocuparea funcțiilor didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, respectiv profesor pentru învățământul primar, brusc și într-un interval de timp scurt, este și o dovadă a inconsecvenței legiuitorului în reglementarea educației naționale, domeniu de o importanță socială majoră.

În cadrul aceleiași categorii de subiecți ai drepturilor respective intervin discriminări, deși aceștia se află în situații juridice similare prin statutul lor, iar o atare reglementare instituie un dezavantaj în sarcina unora dintre ei, fapt ce are ca rezultat ruperea echilibrului juridic.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Absolvenților liceelor pedagogice, ai școlilor postliceale pedagogice, ai colegiilor universitare de institutori sau ai altor școli echivalente, încadrați în învățământul preșcolar și primar, care, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, au absolvit ciclul de licență, li se consideră îndeplinită condiția pentru ocuparea funcțiilor didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, respectiv profesor pentru învățământul primar.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt dispoziții tranzitorii prin care se reglementează situația juridică a unei categorii de

persoane, în speță, a absolvenților unor forme de învățământ care la data intrării în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011 absolviseră ciclul de licență.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin prevederile legale criticate se instituie o discriminare față de persoanele care au absolvit ciclul de licență după intrarea în vigoare a legii.

Curtea constată că criticile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate. Cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, ceea ce impune un tratament juridic diferit. În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că situația diferită în care se află anumite categorii de cetățeni impune și tratamentul juridic diferențiat al drepturilor și obligațiilor acestora. Astfel, de exemplu, în Decizia nr. 49 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998, s-a reținut că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, în situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 700

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurelian Voicu în Dosarul nr. 89/46/2012 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 983D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

CURTEA,
având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 89/46/2012, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 319 teză finală din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Aurelian Voicu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, având în vedere că nu mai există posibilitatea curților de apel de a comunica hotărârile date în recurs. Prin instituirea termenului se înlătură posibilitatea anulării unor decizii pronunțate în recurs prin care s-a încălcat în mod flagrant legea. De asemenea, dispozițiile criticate creează și o ambiguitate, deși termenul a fost dat în beneficiul contestatorului.

Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a comunicat că își menține punctul de vedere consemnat în deciziile Curții Constituționale nr. 756 din 12 mai 2009, nr. 808 din 3 iunie 2010, nr. 923 din 7 iulie 2011 și nr. 1.539 din 6 decembrie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 319 teza finală din Codul de procedură civilă. În realitate, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut: „[...] *Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, precum și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 184 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 5 iunie 2003, instanța de contencios constituțional a reținut că, față de împrejurarea că hotărârile irevocabile nu se comunică în cazul aceluia care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, art. 319 alin. 2 din Codul de procedură civilă instituie două termene pentru exercitarea căii extraordinare de atac a contestației în anulare, și anume un termen subiectiv de 15 zile, care începe să curgă de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, și un termen obiectiv de un an, care curge de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.

În această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitare a sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual — „inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, termenele instituite prin textul de lege criticat au în vedere soluționarea procesului cu celeritate, în absența lor, contestația în anulare putând fi formulată oricând, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, afectând astfel grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.”

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac. Prin urmare, termenele procedurale instituite de textul de lege criticat reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale invocate mai sus.

Departate de a îngrădi drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 319 alin. 2 din Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurelian Voicu în Dosarul nr. 89/46/2012 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae**ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**

Având în vedere că, potrivit art. 81 din Legea nr. 76/2012, noul Cod de procedură civilă urmează să intre în vigoare la 1 septembrie 2012,

dat fiind termenul foarte scurt până la momentul stabilit pentru intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă și ținând seama de necesitatea continuării eforturilor și a măsurilor administrative pentru pregătirea aplicării acestuia,

având în vedere că actualul context economic a impus importante restricții financiar-bugetare, care au întârziat finalizarea măsurilor absolut necesare pregătirii sistemului judiciar pentru aplicarea noului Cod de procedură civilă,

întrucât neadoptarea, în regim de urgență, a măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență poate genera blocaje la nivelul instanțelor, cu consecințe grave de ordin procedural în activitatea de judecată, care ar putea conduce la afectarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, în termen rezonabil,

având în vedere că aspectele mai sus menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 81. — (1) Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, intră în vigoare la 1 februarie 2013.”

2. Alineatul (2) se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

p. Ministrul justiției, interimar,

Simona-Maya Teodoroiu,

secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 23 august 2012.

Nr. 44.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

